

## U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: L. K.**, bytem „X“, proti **žalovanému: Městskému úřadu Varnsdorf**, se sídlem Náměstí E. Beneše 470, Varnsdorf, za účasti **osoby zúčastněné na řízení: P. H.**, bytem „X“, **o žalobě ze dne 20.3.2012 proti oznámení o konání shromáždění dne 31.3.2012 na Náměstí E. Beneše ve Varnsdorfu,**

### t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 20.3.2012 domáhá, aby soud rozhodl, že oznámení o konání demonstrace na 31.3.2012 od 15.00 hod. na Náměstí E. Beneše se zrušuje a věc se vrací k novému projednání a rozhodnutí Městskému úřadu Varnsdorf. Současně se domáhá vydání předběžného opatření, kterým by soud zakázal demonstraci ohlášenou na 31.3.2012.

Žalobce ve své žalobě označené výslovně jako žaloba proti rozhodnutí Městského úřadu Varnsdorf jako obce s rozšířenou působností konstatuje, že P. H. podal žalovanému oznámení o konání shromáždění na 31.3.2012 na Náměstí E. Beneše. Dle vyjádření tiskové mluvčí žalovaného městský úřad oznámení přijal a ve stanovené lhůtě se k němu vyjádří. Žalobce se domnívá, že městský úřad může akci povolit, nebo zakázat, jsou-li pro takové rozhodnutí podklady. Žalobce je přesvědčen, že k zakázání této akce je právní důvod dán, neboť na facebookovém profilu této akce se k ní hlásí extremistické hnutí vyjadřující sympatie k Adolfu Hitlerovi. Žalobce uvádí, že samotní organizátoři tvrdí, že setkání je pouze pro uspořádání petičního shromáždění, ovšem dle jeho názoru se jedná o setkání extrémistů a sympatizantů či samotných členů rozpuštěné Dělnické strany.

Dále uvádí, že samotní organizátoři se sice veřejně distancují od členů extremistických hnutí, ale dle jeho názoru je nesporné, že s takovými hnutími veřejně sympatizují, když prapory extremistické DSSS vlály přímo pod návěsem či valníkem pořadatelů. Z toho tedy žalobce dovozuje, že se v daném případě nejedná o petiční shromáždění, ale o setkání extrémistů napojených na další kriminálně závadové osoby, kteří chtějí vyvolávat rasové

nepokoje. Žalobce je přesvědčen, že každý občan má právo na veřejný projev, avšak je nutné podotknout, že ústavně zaručené právo nesmí být zneužíváno tak, jak je tomu ze strany pořadatelů této akce.

Žalobce rovněž prohlašuje, že uvedené shromáždění spíše než upozornění vlády na problém Varnsdorfu a Šluknovského výběžku je zásahem do voleb, kdy pořadatelé chtějí převzít vládu na radnici. K tomu je zneužíván dle jeho názoru velmi vážný sociální problém města Varnsdorf. Žalobce je přesvědčen, že tíživá sociální situace nesmí být politicky zneužívána k uspokojení politických ambicí konkrétních subjektů. Zdůraznil, že sám byl pořadatelem 13 demonstrací ve městě Varnsdorf, avšak nikdy je nezneužil ke své volební kampani.

Dále poukázal na skutečnost, že svolavatel předmětného shromáždění a jeho političtí spolukandidáti z hnutí ANO 2011 již několikrát mystifikovali veřejnost, že došlo k jakýmsi útokům romských občanů na majoritní občany. Tyto skutečnosti byly dle žalobce vždy prokazatelně vymyšleny. Svolavatel předmětného shromáždění dle žalobce veřejnost mystifikoval tím, že silvestrovský útok na jednu z rodin a následné úmrtí je dílem minority. Tento útok je dle žalobce v současné době vyšetřován Policií ČR, avšak smrt údajně poškozené s tímto útokem dle žalobce neměla nic společného. Žalobce trvá na tom, že organizátoři předmětného shromáždění frustrují veřejnost zavádějícími informacemi za účelem svého zviditelnění v rámci politického boje.

Primárně se soud zabýval otázkou přípustnosti předmětné žaloby.

Žalobce se svou žalobou v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu domáhá zrušení oznámení pana P. H. o konání demonstrace na 31.3.2012 od 15.00 hod. na Náměstí E. Beneše. Z obsahu žaloby jednoznačně vyplývá, že žalobce se snaží prostřednictvím žaloby dle části třetí, hlavy II., dílu 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), zabránit konání řádně ohlášeného shromáždění v případě, že nebylo příslušným obecním úřadem rozhodnuto o zákazu shromáždění.

V ustanovení § 1 odst. 4 zák. č. 84/1990 Sb. o právu shromažďovacím (dále jen „zákon o právu shromažďovacím“) je uvedeno, že ke shromáždění není třeba předchozího povolení státního orgánu.

Uvedené ustanovení je realizací čl. 19 odst. 2 věty druhé Listiny základních práv a svobod, kde je zakotven zákaz podmiňování konání shromáždění povolením. Shromažďovací právo tedy stojí na oznamovacím principu, z čehož vyplývá, že úřad shromáždění nepovoluje, pouze je mu prostřednictvím formálního dokumentu ohlašováno. Pokud včasné podané oznámení o konání shromáždění obsahuje veškeré náležitosti uvedené v § 5 odst. 3 a 4 zákona o právu shromažďovacím a příslušný správní orgán neshledá, že by byl naplněn některý ze zákonem stanovených důvodů pro zákaz shromáždění (viz § 10 zákona o právu shromažďovacím), příslušný správní orgán již nečiní žádné další kroky a oznámené shromáždění je možno uskutečnit. Příslušný správní orgán pouze mlčky akceptuje skutečnost, že mu bylo konání takového shromáždění řádně oznámeno. Tuto tichou akceptací nelze v žádném případě považovat za jakési konkludentní souhlasné rozhodnutí. Jde o zákonem stanovený důsledek faktického splnění podmínek pro možnost konání shromáždění.

V rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu správní soudy přezkoumávají v souladu s ustanovením § 65 s.ř.s. rozhodnutí, které je definováno jako úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti

účastníků správního řízení. Ne každý úkon správního orgánu tedy musí nutně být rozhodnutím, které podléhá přezkumu v rámci správního soudnictví. Z předmětné právní úpravy jednoznačně vyplývá, že pokud příslušný obecní úřad nerozhodne o zákazu shromáždění, je jeho jediným „úkonem“ tichá akceptace ohlášeného shromáždění.

Dle názoru soudu, přestože v petitu se žalobce domáhá zrušení oznámení o konání demonstrace, z obsahu předmětné žaloby jednoznačně vyplývá, že žalobou napadá právě akceptaci předmětného ohlášení příslušným obecním úřadem. Jak již bylo řečeno výše tato akceptace však není rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že akceptace oznámení o konání shromáždění není rozhodnutím ve smyslu formálním ani materiálním a nesplňuje tedy podmínky soudního přezkumu ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. Proto dospěl soud k závěru, že akceptace oznámení o konání shromáždění dne 31.3.2012 na Náměstí E. Beneše ve Varnsdorfu podaného P. H. je dle § 70 písm. a) s.ř.s. vyloučena ze soudního přezkumu v rámci správního soudnictví a že žaloba proti předmětné akceptaci konání shromáždění je podle § 68 písm. e) s.ř.s. nepřipustná. S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto soud žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s.

S ohledem na skutečnost, že soud shledal předmětnou žalobu nepřipustnou, nezabýval se již dále otázkou aktivní žalobní legitimace žalobce ani otázkou včasnosti žaloby.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, neboť v době rozhodnutí nebyl uhrazen.

Žalobce současně s podáním žaloby podal i návrh na vydání předběžného opatření, kterým se domáhal zákazu demonstrace na Náměstí E. Beneše dne 31.3.2012. Soud o tomto návrhu nerozhodoval, neboť tímto rozhodnutím odpadl předmět řízení ve věci samé a v souladu s ustanovením § 38 odst. 1 s.ř.s. je vydání předběžného opatření soudem vázáno na existenci řízení o návrhu ve věci samé.

Pro úplnost soud uvádí, že vzhledem ke znění platné právní úpravy úvaha správního orgánu o tom, že nejsou splněny podmínky pro rozhodnutí o zákazu shromáždění a nebude tedy vydávat rozhodnutí o zákazu shromáždění, není žádným způsobem přezkoumatelná v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Stejně tak nelze zrušit v rámci rozhodování ve správním soudnictví ohlášení shromáždění v případě, že příslušný obecní úřad v zákonné lhůtě nerozhodl o zákazu shromáždění.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

V Ústí nad Labem dne 22. března 2012

**JUDr. Markéta Lehká, Ph.D.** v.r.  
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:  
*Iva Tovarová*